

# Promemoria

## Vissa frågor om sekretess när Justitiekanslern bevakar statens rätt i internationella skiljeförfaranden

---

### Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian föreslås en ny bestämmelse om sekretess i Justitiekanslerns verksamhet för att bevaka statens rätt i internationella skiljeförfaranden. Syftet med den nya bestämmelsen är att Sverige bättre ska kunna uppfylla vissa internationella åtaganden med anledning av skiljeförfarandena. Därför föreslås att sekretess ska gälla för uppgift hos Justitiekanslern i verksamhet för att bevaka statens rätt i ett internationellt skiljeförfarande, om det kan antas att Sveriges möjlighet att delta i ett sådant skiljeförfarande försämras om uppgiften röjs.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2025.

## Innehållsförteckning

1	Lagtext.....	3
1.1	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	3
2	Justitiekanslerns uppdrag att bevaka statens rätt i internationella skiljeförfaranden.....	4
2.1	Justitiekanslerns verksamhet i investeringstvister .....	4
2.2	Offentlighet och sekretess hos Justitiekanslern .....	4
3	Sekretess till skydd för allmänna intressen i skiljeförfaranden .....	5
4	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser .....	9
5	Konsekvenser.....	10
6	Författningskommentar .....	10
6.1	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	10

# 1 Lagtext

## 1.1 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att det i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska införas en ny paragraf, 42 kap. 4 c §, av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse*

*Föreslagen lydelse*

### **42 kap.**

#### *4 c §*

*Sekretess gäller hos Justitiekanslern i verksamhet som avses i 1 § tredje stycket 1 för uppgift i sådan verksamhet, om det kan antas att Sveriges möjlighet att delta i ett sådant skiljeförfarande försämras om uppgiften röjs.*

*För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst fyrtio år. Om det finns särskilda skäl, får dock regeringen meddela föreskrifter om att sekretessen ska gälla under längre tid.*

---

Denna lag träder i kraft den 1 april 2025.

## 2 Justitiekanslerns uppdrag att bevaka statens rätt i internationella skiljeförfaranden

### 2.1 Justitiekanslerns verksamhet i investeringstvister

Justitiekanslern har vid upprepade tillfällen fått i uppdrag av regeringen att bevaka statens rätt med anledning av anspråk som har framställts mot Sverige med grund i investeringsskyddsavtal. Det är fråga om internationella skiljeförfaranden som ofta är komplicerade och där Justitiekanslern i sin tur kan behöva anlita ombud. Skiljeförfarandet syftar till att snabbt och slutligt avgöra tvister, vanligen med begränsad insyn utifrån, och förutsätter därför att parterna kan behandla vissa uppgifter konfidentiellt.

### 2.2 Offentlighet och sekretess hos Justitiekanslern

Det finns ett starkt offentlighetsintresse i Justitiekanslerns verksamhet. En viktig utgångspunkt är därför att offentlighet som huvudregel råder i verksamheten. När Justitiekanslern bevakar statens rätt eller bistår regeringen med råd och utredningar i juridiska angelägenheter gäller sekretess som utgångspunkt endast i den utsträckning som följer av bestämmelserna i 42 kap. offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL.

Sedan den 1 april 2022 är emellertid Justitiekanslerns verksamhet för att bevaka statens rätt i internationella skiljeförfaranden undantagen från de begränsningar som i övrigt gäller enligt 42 kap. OSL. Ändringarna infördes bland annat för att Justitiekanslern saknade möjligheter att efterleva de krav på sekretess som ställs i skiljeförfarandena, vilket kunde få till följd att Sverige inte kunde leva upp till sina internationella åtaganden (se prop. 2021/22:68 s. 12 f.). För denna verksamhet är numera de allmänna bestämmelserna om sekretess direkt tillämpliga, exempelvis utrikessekretessen enligt 15 kap. 1 § OSL. I verksamheten finns det vidare inte något kvalificerat skaderekvisit för uppgift från en enskild eller när sekretess överförs från en annan myndighet (se 42 kap. 2 och 4 §§ OSL). Genom lagändringarna utvidgades även möjligheterna till sekretess hos Justitiekanslern i verksamhet för att bevaka statens rätt för uppgift som har tillkommit eller inhämtats med anledning av en rättstvist (se 42 kap. 4 a § OSL).

Lagstiftningen har förbättrat möjligheterna för Justitiekanslern att tillvarata statens rätt i internationella skiljeförfaranden, men det kan fortfarande uppkomma situationer då sekretesskyddet för uppgifter som finns hos myndigheten framstår som bristfälligt. Justitiekanslern har till exempel fortfarande svårigheter med att i sekretesshänseende kunna upprätthålla Sveriges internationella åtaganden i samband med internationella skiljeförfaranden. Det finns därför skäl att överväga

ytterligare förändringar av sekretessregleringen för Justitiekanslerns verksamhet i denna del.

### 3 Sekretess till skydd för allmänna intressen i skiljeförfaranden

**Förslag:** Sekretess ska gälla hos Justitiekanslern i verksamhet för att bevaka statens rätt i ett internationellt skiljeförfarande för uppgift i sådan verksamhet, om det kan antas att Sveriges möjlighet att delta i ett sådant skiljeförfarande försämras om uppgiften röjs.

**Skälen för förslaget:** Rätten att ta del av allmänna handlingar får enligt 2 kap. 2 § första stycket tryckfrihetsförordningen, förkortad TF, begränsas endast om det krävs med hänsyn till vissa angivna intressen, till exempel rikets förhållande till en annan stat eller en mellanfolklig organisation, det allmännas ekonomiska intresse och skyddet för enskildas ekonomiska förhållanden.

Sverige är part i ett 50-tal investeringsskyddsavtal. Den absoluta majoriteten av dessa avtal innehåller skiljeklausuler som innebär att tvister om avtalen mellan fördragsslutande stat och enskilda kan prövas i ett skiljeförfarande genom hänskjutande antingen till centralorganet för biläggande av investeringstvister, förkortat ICSID, eller till en skiljenämnd som tillfälligt upprättas enligt Förenta nationernas kommission för internationell handelsrätt, förkortat UNCITRAL, regler för skiljeförfarande.

ICSID inrättades genom 1965 års konvention om biläggande av investeringstvister mellan stat och medborgare i annan stat, förkortad ICSID-konventionen. Riksdagen har den 13 december 1966 godkänt ICSID-konventionen (se prop. 1966:146, rskr. 1966 nr 378, UU 1966 nr 11 och SÖ 1966:51). ICSID-konventionen innehåller bland annat regler om tillsättande av skiljenämnder och behörighet för sådana skiljenämnder att pröva tvister som omfattas av konventionen. Skiljedomar som meddelas enligt konventionen erkänns i Sverige (se lagen [1966:735] om erkännande och verkställighet av skiljedomar i vissa internationella investeringstvister).

UNCITRAL inrättades av FN:s generalförsamling 1966. UNCITRAL bedriver utvecklingsarbete inom en rad olika områden inom den internationella handelsrätten. Som ett led i detta har UNCITRAL tagit fram UNCITRAL:s regler för skiljeförfarande, som parter kan komma överens om att tillämpa vid ett skiljeförfarande. UNCITRAL:s skiljedomsregler förekommer i fyra versioner och samtliga har antagits av FN:s generalförsamling (se FN:s resolutioner 31/98 1976, 65/22 2010, 68/109 2013 och 76/108 2021).

Genom att godta att tvister med anledning av investeringsskyddsavtalen kan lösas genom internationella skiljeförfaranden, antingen under ICSID eller enligt UNCITRAL:s skiljedomsregler, har Sverige åtagit sig vissa folkrättsliga förpliktelser. Som fördragsslutande stat har Sverige även

åtagit sig vissa folkrättsliga förpliktelser med anledning av ICSID-konventionen.

Som framhålls ovan har Justitiekanslern vid upprepade tillfällen haft i uppdrag att bevaka statens rätt med anledning av anspråk som har framställts mot Sverige med grund i investeringsskyddsavtal. I dessa ärenden kan Justitiekanslern enligt processuella regler eller enligt en skiljenämnds beslut vara skyldig att hålla vissa uppgifter hemliga. Med utgångspunkt i Sveriges investeringsskyddsavtal bedöms förpliktelserna kunna uppkomma framför allt i internationella skiljeförfaranden som hänskjutits till en skiljenämnd under ICSID eller till en skiljenämnd som tillämpar UNCITRAL:s skiljedomsregler.

Det nuvarande regelverket i OSL ger dock inte möjlighet att fullt ut uppfylla de krav på sekretess som kan ställas. Detta gäller i synnerhet den skyldighet som kan finnas för Sverige att hålla uppgifter hemliga även efter det att ett skiljeförfarande har avslutats. Sekretessen enligt 42 kap. 4 a § OSL till skydd för det allmännas ställning som part upphör att gälla när saken slutligen har avgjorts. Inte heller ger bestämmelsen i 15 kap. 1 § OSL om utrikessekretess tillräckligt skydd när förfarandet har avslutats. Utrikessekretessen förutsätter nämligen att det konkreta informationsinnehållet i en uppgift – eller i vissa fall uppgiftens art och anknytning till internationell verksamhet – kan antas medföra skada eller orsaka störningar vid ett röjande (RÅ 1998 ref. 42, RÅ 2000 ref. 22 och prop. 2012/13:192, s. 15, 25 f. och 44). I skiljeförfaranden kan det dock förekomma en stor mängd uppgifter som, varje konkret uppgift sedd för sig, inte skulle leda till någon sådan skada vid ett röjande, men som enligt skiljenämndens förordnande i skiljeförfarandet ska behandlas konfidentiellt. Det framstår inte som troligt att sådana uppgifter, vars art ur ett svenskt perspektiv framstår som harmlösa, kan skyddas av utrikessekretess (jfr prop. 2012/13:192 s. 25). Det är också tveksamt om utrikessekretessen ger ett tillräckligt skydd i situationer där det men som kan uppkomma med anledning av ett röjande av en uppgift främst är att detta kan inverka menligt på möjligheten för Sverige att i andra tvister få del av känsliga uppgifter och att det därmed kan antas påverka Sverige negativt i framtida skiljeförfaranden.

Till detta kommer att det inte heller är ovanligt i internationella skiljeförfaranden att part åläggs att behandla hela handlingar eller vissa kategorier av handlingar som konfidentiella. Om inte samtliga uppgifter i sådana handlingar i sig kan antas leda till skada vid ett röjande är det mycket tveksamt om Justitiekanslern med stöd av nuvarande reglering i OSL kan upprätthålla den sekretess som åläggs staten i skiljeförfarandet, i synnerhet efter att skiljeförfarandet har avslutats.

Den generellt tillämpliga bestämmelsen om utrikessekretess har redan tidigare betraktats som otillräcklig för att tillgodose behovet av sekretess i det internationella samarbetet. Detta har motiverat införandet av en särskild reglering om sekretess i 15 kap. 1 a § OSL. Enligt den regleringen gäller bland annat sekretess för uppgift som en myndighet har fått från ett utländskt organ på grund av en bindande EU-rättsakt eller ett av EU ingånget eller av riksdagen godkänt avtal med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, om det kan antas att Sveriges möjlighet att delta i det internationella samarbete som avses i rättsakten eller avtalet försämras om uppgiften röjs. Till skillnad från vad som gäller enligt

15 kap. 1 § OSL saknar uppgiftens innehåll, art eller karaktär betydelse för bestämmelsens tillämplighet. I stället är det åtagandet för Sverige att upprätthålla sekretess som blir avgörande för om skaderekvisitet anses uppfyllt (se prop. 2012/13:192 s. 44).

Möjligheten att tillämpa regleringen i 15 kap. 1 a § OSL när Justitiekanslern bevakar statens rätt i internationella skiljeförfaranden framstår som obefintlig. Bestämmelsens tillämpning förutsätter att frågan om sekretess tydligt reglerats i till exempel ett avtal som godkänts av riksdagen. Om avtalet inte innehåller någon tydlig sekretessbestämmelse aktualiseras normalt inte en tillämpning av bestämmelsen (se prop. 2012/13:192 s. 44). Såvitt gäller Sveriges investeringsskyddsavtal har frågan om sekretess vid ett skiljeförfarande under ICSID eller enligt UNCITRAL:s skiljedomsregler inte särskilt reglerats i något sådant avtal. Det är i stället skiljenämnden i det enskilda fallet som beslutar i frågor konfidentialitet utifrån de i skiljeförfarandet tillämpliga processuella reglerna, men Sverige har likafullt en folkrättslig förpliktelse att följa skiljenämndens förordnanden.

Det råder alltså alltjämt osäkerhet om Sverige fullt ut kan uppfylla sina folkrättsliga förpliktelser om sekretess med anledning av internationella skiljeförfaranden. En följd av detta är att det kan uppstå tveksamhet när det gäller Sveriges förmåga att leva upp till ingångna avtal. Ett otillräckligt sekretesskydd i detta avseende kan försvåra det internationella samarbetet och därmed skada Sverige. (Jfr prop. 2012/13:192 s. 24 f.) Om till exempel en mellanfolklig organisation eller en skiljenämnd inte skulle kunna förlita sig på att Sverige kan fullgöra sina skyldigheter att följa förfaranderegler eller beslut om konfidentialitet i ett skiljeförfarande, finns det en uppenbar risk för att det internationella samarbetet skadas. Det finns även en risk för att Sverige i kommande skiljeförfaranden inte får ta del av allt material som åberopas i processen (jfr skiljenämndens beslut Procedural Order No. 4, p. 68–72, den 21 juli 2023, ICSID Case No. ARB/22/2). Detta skulle i sin tur avsevärt försämra Sveriges möjligheter att föra sin talan, vilket riskerar att leda till både negativa processuella och ekonomiska konsekvenser.

Det finns ett stort allmänintresse när det gäller internationella rättstvister med skadeståndsanspråk riktade mot staten. Den nuvarande regleringen kan dock innebära nackdelar för Sveriges mellanfolkliga samarbete och för det allmännas ekonomiska intressen. Det är viktigt att lagstiftningen ger möjlighet till efterlevnad av Sveriges internationella åtaganden och att Sverige förblir en trovärdig internationell avtalspart. Med hänsyn till Sveriges förhållande till en annan stat eller en mellanfolklig organisation (2 kap. 2 § första stycket 1 och TF) bör det införas en möjlighet att belägga en uppgift med sekretess om uppgiften är konfidentiell i skiljeförfarandet, detta även sedan saken slutligen har avgjorts. En sådan reglering skulle också tillgodose både det allmännas och enskildas ekonomiska intressen.

När det gäller just uppgifter om enskildas affärs- och driftförhållanden förekommer normalt en stor mängd sådana uppgifter i internationella skiljeförfaranden. Sådana uppgifter kan parterna nämligen typiskt sett behöva åberopa i förfarandet. Den enskilde som berörs kan dock på goda grunder vilja att uppgifterna ska omfattas av sekretess – till exempel av det skälet att den enskildes verksamhet kan skadas om uppgifterna kommer till dess konkurrenters kännedom. Det kan vara fråga om

företagshemligheter eller uppgifter om en koncerns uppbyggnad och ekonomi som anses så känsliga att ett utlämnande förutsätter att uppgifterna behandlas konfidentiellt av mottagaren.

I ett pågående internationellt skiljeförfarande kan uppgifter om enskildas affärs- eller driftsförhållanden under vissa förhållanden hållas hemliga med stöd av 42 kap. 4 a § OSL. Till exempel bör skaderekvisitet i bestämmelsen kunna anses uppfyllt om en skiljenämnd beslutat att sådana uppgifter ska vara konfidentiella i skiljeförfarandet. Möjligheterna för Justitiekanslern att utifrån befintligt regelverk belägga sådana uppgifter med sekretess även efter det att förfarandet har avslutats bedöms dock vara mycket begränsade.

Sekretess hos Justitiekanslern i övrigt för enskildas affärs- eller driftsförhållanden förutsätter typiskt sett att sekretess förs över från en annan myndighet (42 kap. 4 § OSL). När Justitiekanslern i ett nationellt förfarande vid svensk domstol bevakar statens rätt kan sekretessen hos domstolen för uppgifter om enskildas affärs- eller driftsförhållanden föras över till Justitiekanslern.

När Justitiekanslern får motsvarande uppgifter från en internationell skiljenämnd blir det dock inte fråga om någon överföring av sekretess. Inte heller kan det bli fråga om överföring av sekretess när uppgifterna kommer in till Justitiekanslern från en enskild.

När det gäller utrikessekretessen har det redan tidigare konstaterats att det finns en osäkerhet kring i vilken utsträckning bestämmelsen kan tillämpas på uppgifter om enskildas personliga och ekonomiska förhållanden (jfr RÅ 2000 ref 22 och prop. 2012/13:192 s. 15, 25 f., 39 f. och 44).

Om det införs en reglering som möjliggör för Justitiekanslern att fullt ut efterleva en skiljenämnds beslut i sekretesshänseende bör det medföra att sekretess även för enskildas affärs- eller driftsförhållanden bedöms påkallat för att säkerställa skyddet för det allmännas intresse av att Sverige ska kunna upprätthålla goda relationer med annan stat eller mellanfolklig organisation. Någon särskild reglering till skydd för enskildas intressen bedöms därför inte behövas.

Sekretessens föremål bör inte vara begränsat till uppgifter med visst innehåll. Uppgiftens art eller karaktär bör således sakna betydelse för bestämmelsens tillämplighet. I stället bör tillämpligheten begränsas av att regleringen aktualiseras endast när Justitiekanslern bevakar statens rätt i ett internationellt skiljeförfarande, särskilt under ICSID eller enligt UNCITRAL:s skiljedomsregler, och när sekretess för en uppgift krävs för att inte försämra Sveriges möjlighet att delta i ett sådant skiljeförfarande. En sådan tydlig begränsning av sekretessens räckvidd bör, i förening med ett rakt skaderekvisit, uppfylla kraven enligt 2 kap. 2 § andra stycket TF om noggrannhet och om att inskränkningar i handlingsoffentligheten ska beslutas genom lag (jfr prop. 2012/13:192 s. 31).

Samma raka skaderekvisit och samma sekretesstid (fyrtio år) som gäller för flera andra former av utrikessekretess bör gälla även här. I skiljeförfaranden är det dock inte ovanligt att begränsning i fråga om sekretesstid saknas. I likhet med vad som gäller enligt 15 kap. 1 a § OSL bör regeringen därför, om det finns särskilda skäl, få meddela föreskrifter om att sekretessen ska gälla under längre tid.



Någon inskränkning av meddelarfriheten gäller inte för uppgifter som omfattas av sekretess i det internationella samarbetet (jfr 15 kap. 6 § OSL). Det saknas skäl att göra någon annan bedömning i denna del när Justitiekanslern bevakar statens rätt med anledning av ett internationellt skiljeförfarande.

I anslutning till regleringen om sekretess i 15 kap. 1 a § OSL har vissa undantag gjorts från de sekretessbrytande bestämmelserna i 10 kap. OSL. Något motsvarande undantag gäller inte för sekretess enligt 15 kap. 1 § OSL. Enligt Justitiekanslerns mening saknas det skäl att förena den nu föreslagna regleringen med några undantag från bestämmelserna i 10 kap. OSL. Inte heller finns det skäl att införa några särskilda sekretessbrytande regler motsvarande de som finns i 15 kap. 3–3 b §§ OSL.

Den nu föreslagna regleringen kan i vissa fall medföra att olika sekretessbestämmelser i och för sig kan vara tillämpliga på samma uppgift. Till exempel kan en uppgift komma att omfattas av sekretess både enligt den nya regleringen och enligt 15 kap. 1 § OSL. Att bestämmelserna i vissa situationer kan komma att överlappa varandra bör inte medföra några större svårigheter i tillämpningen. För tillämpning av bestämmelsen om utrikessekretess och för den nu föreslagna regleringen är det fråga om samma raka skaderekvisit och samma sekretesstid. Vidare kan redan enligt det befintliga regelverket en uppgift i den aktuella verksamheten vara sekretessreglerad, både enligt bestämmelsen om utrikessekretess och enligt reglerna om sekretess när Justitiekanslern bevakar statens rätt i rättstvister. Eventuella konkurrensfrågor får hanteras på sedvanligt sätt (7 kap. 3 § OSL).

## 4 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

**Förslag:** Lagändringen ska träda i kraft den 1 april 2025.

**Bedömning:** Det behövs inte några övergångsbestämmelser.

**Skälen för förslaget och bedömningen:** Mot bakgrund av bland annat den ökade tillströmningen av investeringstvister i förening med de uppdrag som regeringen hittills har gett Justitiekanslern att bevaka statens rätt i dessa är det angeläget att förslaget genomförs så snart som möjligt. Lagändringarna bedöms kunna träda i kraft tidigast den 1 april 2025.

Den nya regleringen kommer att gälla även för pågående tvister utan att det behövs några särskilda övergångsbestämmelser.

## 5 Konsekvenser

**Bedömning:** Förslaget medför att Sverige bättre kan uppfylla de internationella åtaganden som Sverige åtagit sig genom att godta att tvister med anledning av investeringsskyddsavtal prövas i internationella skiljeförfaranden. Det medför även att enskildas ekonomiska intressen bättre skyddas i sådana skiljeförfaranden.

**Skälen för bedömningen:** Förslaget innebär att Justitiekanslern kan leva upp till de krav på sekretess som ställs i samband med ett internationellt skiljeförfarande. Därmed kan Sverige bättre uppfylla de åtaganden som följer av internationella avtal. Förslaget innebär också att behovet av skydda enskildas affärs- eller driftsförhållanden i skiljeförfaranden bättre tillgodoses.

Förslaget bedöms inte leda till några ökade kostnader för det allmänna. Det bedöms inte heller medföra några konsekvenser för jämställdheten eller miljön eller få några andra konsekvenser som bör redovisas.

## 6 Författningskommentar

### 6.1 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

#### 42 kap.

**4 c §** *Sekretess gäller hos Justitiekanslern i verksamhet som avses i 1 § tredje stycket 1 för uppgift i sådan verksamhet, om det kan antas att Sveriges möjlighet att delta i ett sådant skiljeförfarande försämras om uppgiften röjs.*

*För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst fyrtio år. Om det finns särskilda skäl, får dock regeringen meddela föreskrifter om att sekretessen ska gälla under längre tid.*

I paragrafen, som är ny, regleras sekretess till skydd för det allmänna för uppgifter i Justitiekanslerns verksamhet för att bevaka statens rätt i internationella skiljeförfaranden. Övervägandena finns i avsnitt 3.

Av första stycket framgår att sekretess under vissa förutsättningar gäller för en uppgift i Justitiekanslerns verksamhet för att bevaka statens rätt med anledning av en rättstvist som enligt ett internationellt avtal kan avgöras i ett skiljeförfarande. Sekretess gäller oavsett om uppgiften kommer från en enskild eller en myndighet, eller om den tagits fram av Justitiekanslern själv. Hänvisningen till 1 § tredje stycket 1 innebär bland annat att bestämmelsen är tillämplig både i fråga om pågående tvister och eventuella framtida rättstvister (jfr prop. 1979/80 del A s. 152, prop.

1993/94:165 s. 56 och prop. 2021/22:68 s. 19). Sekretessen gäller även efter det att rättstvisten har avslutats (jfr 4 a § andra stycket).

Precis som vid tillämpningen av sekretess i det internationella samarbetet (15 kap. 1 a §), saknar uppgiftens innehåll, art eller karaktär betydelse för regleringens tillämplighet. Regleringen är vidare tillämplig även i fråga om uppgifter om enskilda, om de finns hos Justitiekanslern med anledning av den aktuella verksamheten. Så kan exempelvis vara fallet om uppgiften kommit in från ett utländskt organ (jfr prop. 2012/13:192 s. 44).

Av första stycket framgår vidare att en förutsättning för att sekretess ska gälla är att ett röjande av uppgiften kan antas försämra Sveriges möjlighet att delta i ett sådant skiljeförfarande som avses i bestämmelsen. Med detta avses inte endast att Sveriges möjligheter att delta försämras i det skiljeförfarande där uppgiften förekommer, utan även Sveriges möjligheter att delta i framtida skiljeförfaranden.

Bestämmelsens tillämpning förutsätter inte att frågor om sekretess reglerats uttryckligen i det internationella avtalet eller i en konvention som Sverige ratificerat, till exempel ICSID-konventionen. Vad som ska vara vägledande för tillämpningen är i stället om det finns välgrundade förväntningar på att en uppgift omfattas av sekretess. Detta är typiskt sett fallet om det finns ett åtagande för Sverige med anledning av ett sådant internationellt avtal eller en konvention, exempelvis genom förordnande om konfidentialitet av en skiljenämnd.

Bestämmelsen innebär vidare att Justitiekanslern i det enskilda fallet är skyldig att göra en självständig bedömning av vilka konsekvenser ett röjande kan antas få, både i det skiljeförfarande där uppgiften förekommer och i framtida skiljeförfaranden där Sverige är part. Justitiekanslern måste då beakta om och i så fall på vilket sätt frågan om sekretess har reglerats i skiljeförfarandet. Gäller sekretess för uppgifterna i förfarandet är utgångspunkten att ett utlämnande typiskt sett får anses innebära att Sveriges möjlighet att delta i pågående eller kommande skiljeförfaranden försämras om uppgiften röjs.

I *andra stycket* anges att sekretessen gäller i högst 40 år. Om det finns särskilda skäl, får dock regeringen meddela föreskrifter om att sekretessen ska gälla under längre tid. Behov av sådana föreskrifter kan komma att aktualiseras med anledning av processuella regler eller beslut från skiljenämnder som saknar begränsning i fråga om sekretesstid.